

*Anamarija Brudar, Veronika Mahne, Katja Mavrič Bordon,
Barbara Poličar, Urška Turk*

Matiček se oženi v 21. stoletju: prevod v francoščino in priredba igre *Ta veseli dan ali Matiček se ženi*

1 UVOD

Sedem študentk drugega letnika magistrske stopnje je v okviru sejma *Liber.ac* v francoščino prevedlo komedijo Antona Tomaža Linharta *Ta veseli dan ali Matiček se ženi*. Pobudnica in mentorica projekta je bila profesorica doc. dr. Sonia Vaupot, ki je k sodelovanju povabila tudi tri študentke zadnjega letnika dodiplomske stopnje. Pričujoči članek je poleg predstavitve našega dela tudi samoevalvacija prevoda.

V članku najprej predstavimo gledališko igro in se osredotočimo na primerjavo z Beaumarchaisovo komedijo *Le Mariage de Figaro*. Sledi opis prevajalskega postopka, in sicer način, kako smo se med seboj organizirale, si razdelile delo in skrbele za čim bolj enoten slog. Ker je bil namen našega projekta poleg prevoda tudi priredba igre, se je bilo treba odločiti, katere elemente bomo prilagodile sodobnemu času in katere pustile takšne, kot so, oziroma jih zgolj prevedle. Zatem predstavimo konkretne prevajalske težave, ki smo jih reševale tako samostojno kot skupinsko. Pri tem kot posebej problematične izpostavimo imena oseb in krajev ter kulturnospecifične elemente. Na izbranih primerih prikažemo proces iskanja primernih ustreznice za nižje pogovorne, starinske in narečne izraze ter predstavimo postopek prevajanja besednih iger, ki so se izkazale za eno večjih prevajalskih težav.

2 *TA VESELI DAN ALI MATIČEK SE ŽENI IN LA FOLLE JOURNÉE OU LE MARIAGE DE FIGARO*

Linhartovi dramski deli *Županova Micka* (1789) in *Ta veseli dan ali Matiček se ženi* (1790) predstavljata začetek slovenske komedije. Veseloigra *Ta veseli dan ali Matiček se ženi* je dolgo obstajala zgolj v pisni obliki, saj zaradi močne birokratske cenzure vse do leta 1848 ni smela biti uprizorjena. Prirejena je po francoski komediji *La folle journée ou le mariage de Figaro*, ki jo je leta 1784 napisal dramatik Pierre de Beaumarchais. Tako francoska kot slovenska igra vsebujeta elemente družbene kritike, kar je bil tudi razlog za cenzuro Linhartove priredbe.

2.1 *O AVTORJU IN NJEGOVI USTVARJANJU*

Anton Tomaž Linhart je bil rojen 11. decembra 1756 v Radovljici, osnovno šolo pa je obiskoval najprej doma, nato pa v Ljubljani, kjer je bil sošolec Jurija Vege. V šoli so ga najbolj zanimali jeziki in že od otroštva je govoril tri: slovensko, nemško in češko – jezik svojega očeta. Študiral je trgovske in finančne vede ter delal kot arhivar, revizor, šolski komisar in tajnik deželnega glavarstva. Zavzemal se je za ustanovitev novih šol in knjižnic – med drugim je bila po njegovi zaslugi ustanovljena ljubljanska licejska knjižnica, predhodnica NUK-a.

Njegovo prvo književno delo je bila pesniška zbirka *Cvetje s Kranjskega*, ki je izšla v nemščini, nato pa se je raje lotil gledaliških iger. V nemščini je napisal tragedijo *Miss Jenny Love*, ko pa ga je prijatelj in znan razsvetljenec Žiga Zois pregovoril, naj začne ustvarjati v slovenščini, je prevedel nemško komedijo *Die Feldmühle* (*Županova Micka*) ter prilagodil francosko komedijo *Le mariage de Figaro*, ki jo je naslovil *Ta veseli dan ali Matiček se ženi*.

Županova Micka je bila leta 1789 prva igra, uprizorjena v slovenščini v Slovenskem stanovskem gledališču, kjer so prej uprizarjali le dela v nemščini in italijanščini.

2.2 *PRIMERJAVA IGER LA FOLLE JOURNÉE OU LE MARIAGE DE FIGARO IN TA VESELI DAN ALI MATIČEK SE ŽENI*

Iz Španije, kjer se dogaja *La folle journée ou le mariage de Figaro*, je Linhart veseloigro *Ta veseli dan ali Matiček se ženi* prestavil na slovenska tla, in sicer nekam na gorenjsko podeželje. Komedija opisuje boj nižjega družbenega sloja, ki je nabrit, bister, iznajdljiv in uporen, z višjim slojem, ki je gospodovalen, nekoliko naiven in trapast. Nekatere razlike med obema igrama so predstavljene v spodnji tabeli.

	<i>La folle journée ou le mariage de Figaro</i>	<i>Ta veseli dan ali Matiček se ženi</i>
Število oseb	16	12
Družbeni položaj likov	grof grofičina komornica	baron baroničina hišna
Figaro in Matiček	študira kemijo, farmacijo, ima številne poklice (brivec, časnikar, dramatik, faraonov blagajnik, živinozdravnik itd.)	graščinski vrtnar
Satira	kritika francoske družbe	kritika razmer na Slovenskem v 18. stoletju

Linhart je Beaumarchaisovo komedijo malo spremenil in prilagodil slovenskim razmeram, lahko bi rekli, da jo je ponarodil. Kot je razvidno iz tabele, je zmanjšal število likov in jim nadel slovenska imena. Imena nekaterih likov prikazujejo njihov značaj, kot na primer *Zmešnjavva*, *Budalo*, *Žužek* in *Naletel*. S tem, ko je dogajanje prenesel na Slovensko, je spremenil tudi družbeni položaj likov. Beaumarchaisov grof tako postane baron, grofičina komornica pa baroničina hišna. Slovenskemu okolju pa je najbolj prilagodil lik *Matička*, saj ta iz živahnega *Figara* postane prebrisan grajski vrtnar.

Linhart je v svojo veseloigro vnesel tudi kritiko razmer na Slovenskem v 18. stoletju, predvsem kritiko višjega sloja, in z njo nadomestil francosko satiro. *Matiček* je predstavljen kot prebrisan in pameten predstavnik navadnega ljudstva, ki je pametnejši in sposobnejši od barona. Gre za vpliv obdobja, v katerem je igra nastala, in sicer razsvetljenstva. Ta vpliv je zaznati tudi v pasaži iz 3. dejanja, kjer Matiček veli, naj mu sodbo namesto v nemškem preberejo v slovenskem jeziku. V igri se prepletata situacijska in značajska komedija.

3 PREVAJALSKI POSTOPEK

V tem poglavju predstavljamo, kako smo se organizirale, da je delo potekalo hitro in tekoče glede na kratek čas, ki smo ga imele na razpolago.

3.1 ORGANIZACIJA DELA

Pri prevajanju Linhartovega dramskega dela *Ta veseli dan ali Matiček se ženi* je sodelovalo deset študentk. Glede na število udeleženk in na rok oddaje celotnega prevoda, ki je bil že čez mesec dni, je bilo treba dobro organizirati sestanke in enakomerno porazdeliti delež besedila za prevajanje.

Celotno dramsko delo je zelo obsežno za tako kratek čas prevajanja, zato je bilo prvo vprašanje, koliko ga je sploh smiselno prevesti. Z mentorico smo se

dogovorile, da bomo prevedle samo prvo dejanje, in skupaj smo določile rok za oddajo končnega prevoda.

Naslednja težava je bilo določanje količine besedila, ki ga bo prevedla posamezna študentka, saj se nekateri liki v delu pojavijo bistveno večkrat kot drugi. Seveda smo želele besedilo razdeliti tako, da bi vsaka prevedla približno enako količino. Odločale smo se med dvema metodama deljenja. Prva je bila, da bi besedilo preprosto razdelile na deset odlomkov in bi vsaka dobila svojega. Druga pa, da bi vsaka dobila svoj lik, ampak pri tem bi bilo treba k tistim likom, ki se v delu pojavijo večkrat, dodeliti več študentk. Ključno vlogo pri razdeljevanju besedila je igralo usklajevanje sloga pisanja, saj je lažje uskladiti prevajanje enega lika kot več likov hkrati, ker ima vsak svoje karakterne in jezikovne značilnosti. Odločile smo se za drugo možnost. Daljše vloge sta prevajali po dve prevajalki, v primeru *Matička* pa so besedilo prevajale tri. Za like, ki so jih prevajale dve ali tri prevajalke, smo se dogovorile, da prva vnese besedilo v program *Google Dokumenti*, druge pa se prilagodijo njenemu slogu pisanja. Tako smo ohranile enotnost pri značilnostih lika.

Pri tovrstnem procesu oblikovanja prevoda je bilo ključno, da smo vse prevode nalagale v dokument, ki smo ga ustvarile v programu *Google Dokumenti*. Na ta način smo lahko videle, kakšne rešitve so izbrale druge prevajalke, še posebej na delih in v replikah, ki so se pojavljali pri več osebah. Pri določanju vlog za prevajanje smo upoštevale želje študentk, saj sta bili na ta način produktivnost in kakovost prevoda večji.

Za vse dogovore in za določena poenotenja (npr. *vaša gnada*) ali za dogovore med prevajalkami glede prevajanja posameznega lika smo uporabljale *Facebookovo klepetalnico*, saj je bila komunikacija tako najučinkovitejša in najhitrejša.

Besedila ni bilo treba poenotiti le slogovno, dogovoriti smo se morale tudi, kako prirediti vsebino.

3.2 PRIREDBA

Slovenski izvirnik je napisan v slovenščini osemnajstega stoletja, zato vsebuje veliko zastarelih izrazov in besednih zvez, kraj dogajanja pa je slovensko podeželje. Zaradi lažjega razumevanja igre in njene vsebine smo se odločile, da bomo priredile tako jezik, kot tudi nekatere druge elemente.

Odločile smo se, da bomo uporabile sodobno standardno francoščino, zato smo pozneje spremenile tudi krajevne in časovne elemente ter tako igro približale gledalcu. Čas dogajanja smo spremenile v 21. stoletje. Kraj dogajanja je sicer ostal enak, vendar smo ga ustrezno priredile današnjemu času. *Grad* je na primer postal *vila*, *kočija* je postala *avto*, *avstrijska krona* je postala *evro*. Med prevajanjem ene

izmed *Matičkovih* replik se je pojavilo vprašanje, ali bi bilo smiselno 21. stoletju prilagoditi tudi vse vrednote v igri. V izvorniku se namreč pojavi razmišljanje, da so v družbi najbolj cenjene močnejše ženske. Danes živimo v času, ko velja ravnno obratno. Vse ženske v igri so predstavljene kot močnejše in bi bilo zato treba prilagoditi celotno igro, vse replike, ki vsebujejo te elemente, pa tudi karakterje in druge situacije, ki vsebujejo te vrednote. Zaradi pomanjkanja časa smo se odločile, da tega načina razmišljanja ne bomo spreminjale.

4 PREVAJALSKE TEŽAVE

V tem poglavju predstavimo, kako smo prevajale lastna imena (predvsem imena oseb in krajev) in razložimo, kako smo se lotile prevajanja kulturnospecifičnih delov besedila.

4.1 LASTNA IMENA

4.1.1 Osebna lastna imena

Imena likov v slovenskem izvorniku imajo pomen, s katerim opišejo osebnost vsakega lika, zato smo se odločile, da ga ohranimo tudi v francoščini. Lastna imena za priredbo niso bila posebno težavna, saj jih ni bilo treba prilagajati modernemu času. Pri prevajanju smo si najprej nameravale pomagati s francoskim besedilom *Le mariage de Figaro*, a smo ugotovile, da imajo liki tam drugačna imena, saj se igra dogaja v Španiji. V priredbi smo uporabile francoske ustreznice slovenskih krstnih imen: *Matiček* je postal *Mathis*, *Nežka Agnès* in *Jerca Gertrude*. S pomočjo francoske igre smo vseeno našle prevoda za imeni *Tonček* in *Žužek*, saj v njej nastopata lika *Antonio* in *Chérubin*. Pri ostalih nam je s predlogi pomagala mentorica, ki je poiskala imena, s katerimi bi pomen obdržale tudi v francoščini. V preglednici predstavljamo prevode osebnih lastnih imen.

Lastno ime v slovenščini	Lastno ime v francoščini
baron Naletel	baron Trompé
Rozala	Rosine
Nežka	Agnès
Matiček	Mathis
Tonček	Antonio
Zmešnjava	Guzman
Žužek	Chérubin
Jerca	Gertrude

Anton Tomaž Linhart je glavnima likoma dal tipično slovenski imeni *Matiček* in *Nežka*, kar smo prevedle s francoskima ustreznicama *Mathis* in *Agnès*. Ime *Gertrude* je francoska različica *Jerce*, imeni *Zmešnjava* in *Žužek* pa smo prevedle po pomenu ter si, kot že omenjeno, pomagale tudi z Beaumarchaisovo igro. *Rozalo* smo po francoszile v *Rosine* in tako ustvarile referenco na vrtnice (*la rose*).

Največ težav nam je povzročilo baronovo ime. Najprej smo morale ugotoviti, kaj natančno pomeni beseda *naletel*, saj se kasneje v besedilu pojavi v eni od replik in tvori besedno igro:

»*Naš baron **Nalétel** se je lepih punc tukaj okoli že naveličal; on bi se zdaj rad lepo doma držal; al meniš pri svoji gospe?*«

»*Notre cher baron **Trompé** en a marre des jolies filles qui habitent dans les environs. Maintenant, il aimerait rester ici à la maison ; avec sa femme, tu crois ?*«

»*Ha, ha, ha! Ta se je **naletel**.*«

»*Ha, ha, ha ! On l'a vraiment **trompé**.*«

Ugotovile smo, da ime barona nakazuje na njegovo naivnost, saj ga pretkani *Matiček* pretenta. Ker v slovenščini njegovo ime prihaja iz gorenjskega dialekta, smo si najprej želele pomagati z enim od francoskih dialektov; pozneje smo ugotovile, da je bolje uporabiti standardno francoščino, saj v nasprotnem primeru ciljno občinstvo ne bi razumelo besedne igre v nadaljevanju. Pri prevajanju imena smo morale biti pozorne tudi na slovnico in ime prevesti s preteklim deležnikom v vlogi pridevnika in ne s pridevnikom, saj smo potem za prevod besedne igre v nadaljevanju potrebovale glagol. Imena prav tako nismo mogle prevesti s sedanjim deležnikom, saj smo želele prikazati baronovo pasivnost, ki je najbolj zajeta v preteklem deležniku, sedanji deležnik pa deluje preveč aktivno. Tako smo po posvetovanju z mentorico izbrale poimenovanje baron *Trompé* in v nadaljevanju uporabile glagol *tromper*.

Zanimiv je tudi prevod imena *Marija Smrekarica*, ki v prvem dejanju sicer ne nastopa, pač pa je v njem zgolj omenjena; v nadaljevanju igre izvemo, da je *Matičkova* mama. Pri tem imenu smo imele več svobode in smo ga prevedle kot *Marie Épinette*. S prevodom imena *Marija* nismo imele težav, saj smo ga prevedle s francosko ustreznico *Marie*. Bolj zanimiv je prevod njenega priimka, ki je predstavljal nekoliko večjo prevajalsko težavo. V Beaumarchaisevi igri je *Mariji* ime *Marcelline*, priimka pa nima, zato si s francosko igro nismo mogle pomagati. Med iskanjem ustrezne rešitve smo se odločile obdržati povezavo s smreko, zato smo poiskale francosko poimenovanje *l'épicea*, in pri tem našle tudi poimenovanje v kanadski francoščini, *l'épinette*. Odločile smo se za slednje, saj je izgovorjava imena tako podobna *Marie Antoinette*, francoska kraljica

avstrijskega rodu, ki je živel v obdobju Linhartarja. Tako je *Marija Smrekarica* postala *Marie Épinette*.

ZMEŠNJAVA: *Tak poznaš ključarico na tistem gradu, imenovano Marija Smrekarica?*

GUZMAN: *Tu connais donc la gardienne de la villa, celle qu'on appelle Marie Épinette ?*

4.1.2 Zemljepisna lastna imena

V besedilu je omenjenih tudi nekaj slovenskih krajev. Odločile smo se, da imen resničnih krajev ne prevajamo; tako smo v besedilu obdržale *Ljubljano* in *Novo mesto*, kjer smo zaradi izhodiščne metode obdržale tudi slovenski zapis in *mesto* zapisale z malo začetnico. Prevedle pa smo ime izmišljenega kraja *Gobov grad*. Tu smo imele srečo, saj smo našle rešitev, s katero smo obdržale aliteracijo, glasovno podobo in pomen imena. Prevedle smo ga kot *le Château Champignon*. Ime tudi v francoščini pomeni *Gobov grad*, pri izgovorjavi pa se ponovi glas [š].

4.2 KULTURNOSPECIFIČNI ELEMENTI

Linhartova veseloigra vsebuje tudi več kulturnospecifičnih elementov. Po prvem branju besedila smo naleteli na dilemo, ali naj besedilo, ki vsebuje številne starinske in narečne izraze, prevedemo v določeno francosko narečje oziroma v francoščino, kakršno so govorili v stoletju, ko je nastalo Linhartovo delo, ali pa naj besedilo preprosto priredimo današnjemu času in uporabimo nevtralnno, standardno francoščino. Ker smo se odločile za modernizacijo in standardizacijo jezika dramskega dela, smo baronov grad, v katerem poteka del dogajanja v prvem dejanju, spremenile v baronovo vilo. Po drugi strani pa smo *Gobov grad*, ki je v tem delu le bežno omenjen, ohranile kot grad in ga prevedle kot *le Château Champignon*.

»Žužek, naj rečejo hlapcem, da mi ga iz **graščine** stepó.«

»Chérubin, dites aux serviteurs de jeter ce raté de ma **villa**.«

Podobno tudi izrazov, kot je *vaša gnada*, nismo prevajale dobesedno kot *votre grâce*, kar bi sicer bil ustrezen prevod v francoščino 18. stoletja, saj je izraz preveč zastarel in bi v francoščini deloval preveč sarkastično, česar avtor v tem delu ni želel doseči. Gre za preprosto naslavljanje sogovornika, zato smo ob prirejanju besedila za današnji čas izraz spremenile v *notre chère Madame*, kar pomeni *naša draga gospa*.

»Od danes tega dneva sem prvi hišni služabnik in tako rekoč prijatelj baronov. Po tem, ménim, boš vendar spoznala, da v celem gradu ni boljšega kraja za najudva kakor tukaj v sredi med baronom in **gnádljivo gospó**.«

»*À partir d'aujourd'hui, je suis devenu le premier domestique et pratiquement l'ami des hauts dignitaires. Je crois, qu'après, tu te rendras compte qu'il n'y pas de meilleur endroit pour nous dans tout le château qu'ici, entre Monsieur et **notre chère Madame.***«

Določene starinske ali narečne izraze smo torej spremenile v moderno, nevtralnno francoščino. Izraz *ta ne bo pela*, ki pomeni, da nekaj preprosto ne bo delovalo, smo prevedle nevtralnno kot *Cela ne marchera pas /.../*. Starinski izraz *jenjati* smo interpretirale kot *končati*.

»*Kdaj boš enkrat **jenjal** meni le-tó od jutra do večera praviti?*«

»*Quand **cesseras-tu** de me le dire du matin au soir ?*«

Stari slovenski izraz *namazati koga* smo interpretirale kot *prevariti, ukaniti koga*.

»*Matiček, dobro premisli! Tukaj se ne smeš prenačljiti. Ti jih moraš tako vkup spraviti, da si bodo eden drugemu rogé odbili. Narprvič moraš denar in Nežko imeti; baronu kako drugo kost podložiš, Žužka pak dobro **namažeš.***«

»*Mathis, réfléchis bien ! Tu ne dois pas te hater. Tu dois faire de sorte que l'un épuise l'autre. Tout d'abord, tu gagneras de l'argent et ton Agnès, et après, tu feras courir le Monsieur et tu **rouleras** bien Chérubin.*«

Gvant, izraz za oblačilo, ki ga *SSKJ* označuje za nižje pogovornega, smo v francoščino prevedle (nevtralnno) in sicer z izrazom *le vêtement*. *Zdražbo*, starinsko besedo za prepir, nesoglasje, smo podobno, nevtralnno, prevedle v *la pagaille*. Starinski izraz za počitnice, *vakance*, kot *les vacances*. *Šnobrc* smo nevtralnno prevedle v *brco*: *un coup de pied*.

Čeprav smo tako določene starinske izraze priredile današnjemu času, pa za doto, o kateri se pogovarjata Nežka in Matiček, žal nismo našle moderne ustreznice, ki bi dosegla enak učinek. Slednjo smo torej v prevodu ohranile kar dobesedno, saj deluje kot nekakšna zbadljivka, kjer dota ni mišljena v pravem pomenu besede kot stvari, ki jih je žena prinesla v moževo hišo, ampak posmehljivo in bolj abstraktno.

»*Ali si kdaj mislil, da bo on meni **doto** dal zavoljo tvoje službe?*«

»*Quoi, tu pensais qu'il allait me donner **une dot** en remerciement de ton service ?*«

Izvirnik med drugim vsebuje tudi omembo Beaumarchaisove komedije *Figarova svatba*, in sicer kar v nemščini, ki je bila sicer v Linhartovem času na Slovenskem močno prisotna in so jo številni z lahkoto razumeli. Morda se je Linhart prav zato odločil, da bo v svojo veseloigro, zapisano v slovenščini, vključil še nemško ime Beaumarchaisove drame. Imena gledališke igre v nemščini vsaj v današnjem času povprečni francoski bralec verjetno ne bi razumel, zato smo ga preprosto prevedle nazaj v francoščino.

»*Po nemški so ji rekli: **Die Hochzeit des Figaro.***«

»*Ils l'ont appelé: **Le mariage de Figaro.***«

5 PREDSTAVITEV PREVODA NA SEJMU LIBER.AC

Besedilo, ki je bilo prevedeno v okviru sejma *Liber.ac*, smo po natančnem pregledu tudi odigrale pred francosko govorečim občinstvom in ga tako predstavile v obliki, v kakršni je bilo zamišljeno že v Linhartovem času – kot gledališka predstava –, da bi vsi dobili pravi občutek končnega izdelka.

V vlogi igralk smo se preizkusile skoraj vse študentke, ki smo besedilo prevedle. Za nekatere je bila to prva tovrstna izkušnja, vse pa smo potrebovale nekoliko pomoči pri izvedbi igre, branju in organizaciji prihodov na oder in odhodov z nje-ga, zato nam je na pomoč priskočila asistentka stažistka za francoščino, Florence Ménard. Pred vajami smo pod njenim mentorstvom izvedle tudi kopico priprav – spoznale smo tehnike diha ter imele veliko vaj za dihanje in govorno artikulacijo, vadile smo izražanje čustev skozi govor, pomagala nam je pri pravilni izgovorjavi besed v francoščini itd.

Pred nastopom smo se zaradi časovne stiske dogovorile, da bomo besedilo brale sede in se osredotočile na glas, izgovor in intonacijo. Glede na odlomke besedila oz. osebe, katerih replike smo prevajale, smo določile tudi vloge: ker je vsaka od nas najboljše poznala osebnost lika, ki smo ga prevajale, je bilo logično, da bodo na tak način razdeljene tudi vloge, poleg tega pa smo menile, da bodo menjave (oz. dialogi) med igralkami tako potekale bolj gladko.

Da bi občinstvo lahko lažje spremljalo dogajanje, smo vsako dramsko osebo predstavile tudi z minimalističnimi rekviziti, najbolj značilnimi za posamezen lik. Rekvizite smo poiskale same in pri tem pazile, da so bili vsi iz današnjega časa in so se med seboj dovolj razlikovali. Tako je imel npr. *Matiček - Mathis* vrtnarske rokavice in srajco, *Rozala - Rosine* je bila bogato okrašena z ogrlicami in belim šalom, *Nežka - Agnès* je imela predpasnik, *baron Naletel - baron Trompé* je imel klobuk itd.

6 ZAKLJUČEK

V sklopu sodelovanja pri tem projektu se je večina študentk prvič srečala s samostojnim prevajalskim projektom in prevajanjem dramske igre v tuj jezik. Največjo težavo pri prevajanju je predstavljalo dejstvo, da gre za komedijo, zato smo morale besedne igre in položajsko komiko ustrezno prenesti v francoščino, besedilo pa na nekaterih delih prilagoditi francoskemu občinstvu. Z vidika organizacije je bilo treba projekt, v katerega je bilo vključenih deset prevajalk, izvesti v relativno kratkem času. Tako smo morale najti in uporabiti hitro in učinkovito metodo dela, ki

bi nam omogočila spremljanje poteka dela vsake prevajalke posebej in možnost razpravljanja o primernosti nekaterih rešitev.

Po zaključku prevajanja in pregledu besedila smo prevedeni odlomek tudi odigrale in projekt tako predstavile občinstvu. Študentke se tako nismo prvič srečale le s samostojnim prevajalskim projektom in prevajanjem dramske igre v tuj jezik, ampak tudi z igranjem prevedenega besedila pred tuje govorečim občinstvom. Izkušnja je bila zelo posebna in dragocena, saj smo študentke poleg dela prevajalca izkusile tudi delo igralca. Običajno je prevajalec tisti, ki besedilo prevede in nima možnosti, da bi ga tudi odigral oz. prebral tako, kot si ga je zamislil.

VIRI IN LITERATURA

LITERATURA

Linhart, Anton Tomaž: *Ta veseli dan ali Matiček se ženi*. SNG Drama Ljubljana. <http://www.drama.si/repertoar/delo?id=2140>. (Dostop 3. 6. 2018)

Trošt, Nada, 2010: *Anton Tomaž Linhart, slovenski literat in zgodovinar*. Dostopno na: http://www.mizs.gov.si/fileadmin/mizs.gov.si/pageuploads/podrocje/odrasli/Gradiva_ESS/CVZU/LU_Jesenice/CVZU_4LUJ_Gradivo.pdf. (Dostop: 3. 6. 2018)

Zgodovna.si: Poizvedba 'Anton Tomaž Linhart'. <http://zgodovina.si/anton-tomaz-linhart/>. (Dostop: 3. 6. 2018)

VIRI

De Beaumarchais, Pierre: *La folle journée ou le mariage de Figaro*. Dostopno prek portala *Wikisource*:

https://fr.wikisource.org/wiki/Le_Mariage_de_Figaro. (Dostop: 3. 6. 2018)

Linhart, Anton Tomaž: *Ta veseli dan ali Matiček se ženi*. Dostopno prek: <https://www.biblos.si/isbn/9789610206774>. (Dostop 3. 6. 2018)